

Un cosuleț cu flori

M Horlaci

Un cosuleț cu flori

E noapte peste satul învăluit de-o vrajă,
Copilul doarme dulce iar chipu-i luminat
De razele de lună care veghează-n strajă
Să-i fie somnul dulce și visul fermecat...

Cu trupu-i de lumină, un înger se ivește
Și noaptea liniștită s-a scurs într-un minut,
Cu zorii la fereastră, copilul se trezește,
Iar vraja fermecată ca-n fum a dispărut.

Și parcă, obosit, pe-o pernă capu-și lasă
Și-n inima ce-i bate el simte reci flori
Când iată, deodată, zărește pe o masă
Țesut în fir de aur, un coșuleț cu flori.

Mirat de întâmplare, se-apropie cu-avânt
Să studieze-atent petalele gingașe
Și stă minute-n sir, de parcă pe pământ
Nu mai văzuse flori atâta de frumoase.

În jurul lui miroase a roze și a crini,
Odaia i se pare acum o grădină
În care curg izvoare sub ramuri de măslini
Și îngerii coboară în haine de lumină.

Iar florile din coșul țesut în fir subțire
Își răspândesc parfumul divin, imaculat,
Dar ziua se grăbește și, iată-n asfințire
Copilul ațipește și totu-i fermecat.

Și-n vis același înger coboară pe o rază
Cu trupu-i de lumină, cu aripi ca de foc,
Și din înaltul zării el calea-i luminează
Ferindu-l de urgie, si-al patimilor joc.

C-o voce liniștită el îi șoptește dulce:
În visul tău, copile, eu vin adeseori,
Să știi că doar o dată din ceruri pot aduce
În fiecare casă un coșuleț cu flori.

Sunt florile iubirii: speranța și credința,

E dragostea de mamă și dragostea de cer,
E rodul care-n viață ți-aduce biruința
Și tot ce va rămâne când celelalte pier.

Și dacă vei rămâne supus în ascultare
A ta va fi grădina de dincolo de nori
Să povestești la oameni atunci când vei fi mare
De-un înger care vine c-un coșuleț de flori.
M Horlaci.